

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 8. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 1052/2013 — Ārējo robežu šķērsošana — Eurosur sistēma — Šengenas acquis noteikumu pilnveidošana — Dalība — Sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti — Spēkā esamība

Lieta C-44/14

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši LESD 263. pantam, ko 2014. gada 27. janvārī cēla

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *A. Rubio González*, pārstāvis,

prasītāja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *D. Moore* un *S. Alonso de Leon*, kā arī *A. Pospíšilová Padowska*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *M. Chavier* un *F. Florindo Gijón*, kā arī *M.-M. Joséphidès* un *P. Plaza García*, pārstāvji,

atbildētāji,

ko atbalsta

Īrija, ko pārstāv *E. Creedon* un *G. Hodge*, kā arī *A. Joyce*, pārstāvji, kam palīdz *G. Gilmore*, barrister,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *L. Christie*, pārstāvis, kuram palīdz *J. Holmes*, barrister,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J. Baquero Cruz* un *G. Wils*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Vajda [*C. Vajda*], S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

* Tiesvedības valoda – spāņu.

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 17. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 13. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Spānijas Karaliste savā prasības pieteikumā lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 22. oktobra Regulas (ES) Nr. 1052/2013, ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*EUROSUR*) (OV L 295, 11. lpp.; turpmāk tekstā – “*Eurosur* regula”), 19. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

Lēmums 2000/365/EK

- 2 Pamatojoties uz 19. protokola par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā (turpmāk tekstā – “Šengenas protokols”), 4. pantu, Eiropas Savienības Padome 2000. gada 29. maijā pieņēma Lēmumu 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 43. lpp.).
- 3 Šā lēmuma 1. pantā ir uzskaitīti Šengenas *acquis* noteikumi, kuru īstenošanā Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste piedalās. Šā *acquis* noteikumi par ārējo robežu šķērsošānu nav uzskaitīto noteikumu skaitā.

Lēmums 2002/192/EK

- 4 Atbilstoši Šengenas protokola 4. pantam Padome 2002. gada 28. februārī pieņēma Lēmumu 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 20. lpp.).
- 5 Šā lēmuma 1. pantā ir uzskaitīti Šengenas *acquis* noteikumi, kuru īstenošanā Īrija piedalās. Šā *acquis* noteikumi par ārējo robežu šķērsošānu nav uzskaitīto noteikumu skaitā.

Eurosur regula

- 6 *Eurosur* regulas preambulas 16., 20. un 21. apsvērumi ir formulēti šādi:

“(16) Šajā regulā ir iekļauti tādi noteikumi par ciešas sadarbības iespēju ar Īriju un Apvienoto Karalisti, kas var palīdzēt labāk sasniegt *EUROSUR* mērķus.

[..]

(20) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar [Lēmumu 2000/365], tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(21) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar [Lēmumu 2002/192], tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.”

7 Šīs regulas 1. pantā ir noteikts:

“Ar šo regulu izveido kopīgu ietvaru informācijas apmaiņai un sadarbībai starp dalībvalstīm un [Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (turpmāk tekstā – “aģentūra”)], lai uzlabotu situācijas apzināšanos un palielinātu reaģēšanas spējas pie Savienības dalībvalstu ārējām robežām [...] nolūkā atklāt, novērst un cīnīties pret nelikumīgu imigrāciju un pārrobežu noziedzību un sekmēt migrantu dzīvību aizsardzību un glābšanu (“EUROSUR”).

8 Minētās regulas 4. panta “EUROSUR ietvars” 1.–3. punktā ir noteikts:

“1. Informācijas apmaiņai un sadarbībai robežu uzraudzības jomā, ņemot vērā esošos informācijas apmaiņas un sadarbības mehānismus, dalībvalstis un aģentūra izmanto EUROSUR ietvaru, kurā ir šādi komponenti:

- a) valsts koordinācijas centri;
- b) valsts situācijas attēli;
- c) sakaru tīkls;
- d) Eiropas situācijas attēls;
- e) kopējais pierobežas izlūkošanas attēls;
- f) uzraudzības instrumentu kopīga izmantošana.

[..]

3. Aģentūra, izmantojot sakaru tīklu, sniedz valsts koordinācijas centriem neierobežotu piekļuvi Eiropas situācijas attēliem un kopējiem pierobežas izlūkošanas attēliem.”

9 Šīs pašas regulas 9. panta 9. un 10. punktā ir paredzēts:

“9. Kaimiņos esošu dalībvalstu valsts koordinācijas centri tieši un gandrīz reālā laikā dalās ar situācijas attēlu par kaimiņos esošiem ārējās robežas posmiem, kura attiecas uz:

- a) incidentiem un citiem būtiskiem notikumiem, kas ietverti notikumu slānī;
- b) taktiskā riska analīzes ziņojumiem, kas ietverti analīzes slānī.

10. Kaimiņos esošu dalībvalstu valsts koordinācijas centri tieši un gandrīz reālā laikā var dalīties ar situācijas attēlu par kaimiņos esošiem ārējās robežas posmiem, kura attiecas uz tādu pašu aktīvu pozīciju, statusu un veidu, kuri darbojas kaimiņos esošajos ārējās robežas posmos, kā ietverts operatīvajā slānī.”

10 *EurosUR* regulas 14.–16. pantā ir paredzēti noteikumi, kas attiecas uz reaģēšanas spējām pie dalībvalstu ārējām robežām.

11 Šīs regulas 19. pantā “Sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti” ir noteikts:

“1. Šajā regulā informācijas apmaiņa un sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti var notikt, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, vai izmantojot reģionālus sadarbības tīklus, kā pamatā ir minētie nolīgumi. Valsts koordinācijas centri dalībvalstīs ir kontaktpunkti informācijas apmaiņai ar atbilstīgajām Īrijas un Apvienotās Karalistes iestādēm saistībā ar *EUROSUR*. Pēc šo nolīgumu noslēgšanas par tiem informē Komisiju.

2. Šā panta 1. punktā minētajos nolīgumos nosaka, ka valsts koordinācijas centrs dalībvalstī un atbilstīgā iestāde Īrijā vai Apvienotajā Karalistē apmainās tikai ar šādu informāciju:

- a) informāciju, kas iekļauta valsts situācijas attēlā, ja tā ir nodota aģentūrai Eiropas situācijas attēla un kopējā pierobežas izlūkošanas attēla izveidei;
- b) Īrijas un Apvienotās Karalistes iegūtu informāciju, kas ir svarīga no Eiropas situācijas attēla un kopējā pierobežas izlūkošanas attēla izveides viedokļa;
- c) 9. panta 9. punktā minēto informāciju.

3. Aģentūras vai tādas dalībvalsts, kura nav minēto nolīgumu puse, kā noteikts 1. punktā, saistībā ar *EUROSUR* sniegtu informāciju nevar darīt zināmu Īrijai vai Apvienotajai Karalistei, pirms nav saņemta aģentūras vai minētās dalībvalsts piekrišana. Dalībvalstij un aģentūrai ir saistošs atteikums darīt zināmu minēto informāciju Īrijai vai Apvienotajai Karalistei.

4. Saskaņā ar šo pantu sniegtu informāciju ir aizliegts nodot tālāk vai citādāk paziņot trešām valstīm vai citām trešām personām.

5. Šā panta 1. punktā minētajos nolīgumos paredz noteikumus par finanšu izmaksām, kas rodas saistībā ar Īrijas un Apvienotās Karalistes dalību minēto nolīgumu īstenošanā.”

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

12 Spānijas Karalistes prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt *Eurosur* regulas 19. pantu un
- piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Parlaments un Padome lūdz Tiesu:

- noraidīt prasību kā nepamatotu un
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 19. maija rīkojumu Īrijai, Apvienotajai Karalistei un Komisijai tika atļauts iestāties lietā Parlamenta un Padomes prasījumu atbalstam.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 15 Spānijas Karaliste savas prasības pamatošanai ir izvirzījusi vienu pamatu, kas attiecas uz Šengenas protokola 4. un 5. panta pārkāpumu, tos skatot kopsakarā.
- 16 Šī dalībvalsts šajā ziņā apgalvo, ka *Eurosur* regulas 19. pants ir pretrunā šiem noteikumiem, jo ar to līdzās protokola 4. pantam tiek ieviesta *ad hoc* procedūra Īrijas un Apvienotās Karalistes dalībai šajā regulā ar sadarbības nolīgumu palīdzību.
- 17 Spānijas Karaliste uzskata, ka *Eurosur* regulas 19. pantā paredzētā Īrijas un Apvienotās Karalistes iesaiste *Eurosur* sistēmā faktiski ir dalības forma Šengenas protokola izpratnē, jo dalībvalstu sadarbība šajā sistēmā ir dalība minētās regulas īstenošanā un šo dalībvalstu iesaiste informācijas apmaiņā nozīmē, ka tās ietilpst kopējā ietvarā informācijas apmaiņai un sadarbībai, ko saskaņā ar minētās regulas 1. pantu ir paredzēts izveidot. Tādējādi jebkāda Īrijas un Apvienotās Karalistes šāda veida iesaiste *Eurosur* sistēmā nošķiršana no dalības Šengenas protokola izpratnē esot uzskatāma par mākslīgu.
- 18 Turklāt, ja tiktu atzīts, ka *ad hoc* dalības procedūra ir tiesiska, Šengenas protokola 4. pantam tiktu atņemta lietderīgā iedarbība, jo dalībvalsts, kurai tiktu atteikta dalība pasākumā, ar ko tiek pilnveidots Šengenas *acquis*, tomēr, neraugoties uz šo atteikumu, varētu piedalīties attiecīgajā pasākumā, izmantojot šo *ad hoc* procedūru. Šis regulējums neesot saderīgs ar Tiesas izvēlēto risinājumu spriedumos Apvienotā Karaliste/Padome (C-77/05, EU:C:2007:803) un Apvienotā Karaliste/Padome (C-137/05, EU:C:2007:805).
- 19 Spānijas Karaliste arī atgādina, ka Tiesa spriedumā Apvienotā Karaliste/Padome (C-482/08, EU:C:2010:631) ir nospriedusi, ka dalībvalstīm, kuras piedalās Šengenas *acquis*, nav jāparedz īpaši pielāgošanas pasākumi attiecībā uz citām dalībvalstīm.
- 20 Turklāt Spānijas Karaliste uzskata, ka ar *Eurosur* regulas 19. pantu tiek īpaši smagi pārkāpts Šengenas protokola 4. pants, jo tajā attieksme pret Īriju un Apvienoto Karalisti ir kā pret trešajām valstīm, šīs abas dalībvalstis ir nostādītas labvēlīgākā situācijā nekā citas dalībvalstis, 19. pantā minētie nolīgumi ietver noteikumus par to īstenošanas izmaksām un no šiem nolīgumiem izrietošā sistēma sadrumstalo ārējo robežu šķērsošanas pārvaldību. Savienības likumdevējs šādi prettiesiski esot radījis īpašu situāciju, kura neesot paredzēta primārajās tiesībās un kura esot pretrunā Šengenas protokola 4. panta mērķim.
- 21 Parlaments, Padome, Īrija un Apvienotā Karaliste norāda, ka Šengenas protokolā jēdziens “dalība” ir lietots, lai apzīmētu gan dalību Šengenas *acquis* pilnveidošanas pasākumu noteikšanā, gan dalību šajā *acquis* ietilpstošo un jau noteikto pasākumu piemērošanā. Taču, kā minēts šīs regulas preambulas 20. un 21. apsvērumā, Īrija un Apvienotā Karaliste neesot piedalījušās *Eurosur* regulas pieņemšanā un nepiedaloties arī tās piemērošanā.
- 22 Parlaments, Padome, Īrija, Apvienotā Karaliste un Komisija apgalvo, ka minētās regulas 19. pantā patiesībā ir paredzēta tikai ierobežotas sadarbības forma, kas ļauj labāk īstenot *Eurosur* mērķus, un Īrija vai Apvienotā Karaliste nav pielīdzinātas tām valstīm, kuras piedalās Šengenas *acquis* noteikumos par ārējo robežu šķērsošanu. Proti, dažādie ierobežojumi, kas attiecas uz 19. pantā minēto nolīgumu tvērumu, nozīmējot, ka ar tiem Īrija vai Apvienotā Karaliste nevar tikt iekļautas ar šo regulu izveidotajā kopīgajā ietvarā.

- 23 Parlaments un Komisija turklāt apgalvo, ka Šengenas protokola 4. un 5. pants attiecas tikai uz situācijām, kurās Īrija vai Apvienotā Karaliste lūdz piedalīties kādā Šengenas *acquis* jomā, nevis uz šo dalībvalstu statusu, kad tās nav šādi rīkojušās.
- 24 Turklāt Parlaments un Apvienotā Karaliste uzskata, ka Spānijas Karalistes piedāvātais risinājums nozīmētu, ka uzticēšanās Īrijai un Apvienotajai Karalistei būtu mazāka nekā uzticēšanās trešajām valstīm.
- 25 Visbeidzot, Padome, Apvienotā Karaliste un Komisija apstrīd Spānijas Karalistes izvirzītos argumentus, saskaņā ar kuriem *Eurosur* regulas 19. pants radītu dažādas bīstamas sekas; tās it īpaši norāda, ka sarežģītība, kas var izrietēt no sadarbības nolīgumu noslēgšanas, neapdraud Šengenas protokola mērķi un ir neatņemama daļa no realitātes saistībā ar ciešāku sadarbību Šengenas zonā un ierobežotāku sadarbību, kura ir vēlama ar kaimiņos esošajām trešajām valstīm un dalībvalstīm, kas nepiedalās.

Tiesas vērtējums

- 26 Ir jāatgādina, ka Šengenas protokola 1. pantā 25 dalībvalstīm, kuru skaitā nav ne Īrijas, ne Apvienotās Karalistes, ir atļauts īstenot ciešāku savstarpēju sadarbību jomās, uz ko attiecas Šengenas *acquis*.
- 27 Tā kā Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās visos Šengenas *acquis* noteikumos, šīs abas dalībvalstis ir īpašā situācijā, kas Šengenas protokolā ir divkārši ņemta vērā (šajā ziņā skat. spriedumu Apvienotā Karaliste/Padome, C-77/05, EU:C:2007:803, 57. punkts).
- 28 Pirmkārt, šā protokola 4. pantā šīm abām dalībvalstīm ir dota iespēja jebkurā brīdī lūgt dalību dažos vai visos Šengenas *acquis* noteikumos, kas ir spēkā datumā, kad tiek izteikts dalības lūgums. Otrkārt, minētā protokola 5. pantā, kurš attiecas uz priekšlikumiem un ierosmēm par to, kā pilnveidot Šengenas *acquis*, minētajām dalībvalstīm ir ļauts izvēlēties, vai tās piedalās vai nepiedalās šāda veida pasākuma noteikšanā; šāda izvēles iespēja kādai no minētajām dalībvalstīm ir sniegta tikai tiktāl, ciktāl šis pasākums ietilpst Šengenas *acquis* jomā, kurā šī valsts ir iesaistījusies, pamatojoties uz šā protokola 4. pantu, vai ciktāl minētais pasākums ir uzskatāms par šīs jomas pilnveidošanu (šajā ziņā skat. spriedumus Apvienotā Karaliste/Padome, C-77/05, EU:C:2007:803, 58., 62. un 65. punkts, kā arī Apvienotā Karaliste/Padome, C-482/08, EU:C:2010:631, 61. punkts).
- 29 Šajā saistībā ir jāuzsver, ka nav strīda par to, ka, lai gan saskaņā ar Šengenas protokola 4. pantu un Lēmumiem 2000/365 un 2002/192 Īrija un Apvienotā Karaliste piedalās konkrētos Šengenas *acquis* noteikumos, šī dalība neietver tos šā *acquis* noteikumos, kas attiecas uz ārējo robežu šķērsošanu.
- 30 Tādējādi Īrija vai Apvienotā Karaliste var piedalīties spēkā esošajos Šengenas *acquis* noteikumos šajā jomā vai tādu priekšlikumu un ierosmju pieņemšanā, ar ko tiek pilnveidots šis *acquis* un kas attiecas uz minēto jomu, tikai pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts ir izteikusi šādu lūgumu, kuru pēc tam ir akceptējusi Padome, lemjot saskaņā ar Šengenas protokola 4. pantā paredzēto procedūru.
- 31 No tā izriet, ka Savienības likumdevējs, lai atļautu Īrijai vai Apvienotajai Karalistei piedalīties šādos noteikumos vai šādu priekšlikumu vai ierosmju pieņemšanā, nedrīkst izveidot procedūru, kas atšķiras no šā protokola 4. pantā paredzētās procedūras, neatkarīgi no tā, vai šī procedūra ir vairāk vai mazāk apgrūtināša nekā protokolā paredzētā (šajā ziņā skat. spriedumu Parlaments/Padome, C-133/06, EU:C:2008:257, 56. punkts).
- 32 Tāpat Savienības likumdevējs nedrīkst paredzēt iespēju dalībvalstīm savā starpā noslēgt nolīgumus ar šādām sekām.

- 33 Šajā lietā *Eurosur* regulas 19. pantā, kas ir uzskatāms par Šengenas *acquis* pilnveidošanu ārējo robežu šķērsošanas jomā, ir paredzēta iespēja īstenot sadarbību informācijas apmaiņā, pamatojoties uz divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, un Padomei, pamatojoties uz Šengenas protokola 4. pantu, iepriekš nav jāpieņem lēmums, lai atļautu šādu sadarbību.
- 34 Ņemot vērā šo nolīgumu priekšmetu, *Eurosur* regulas 19. pantā Īrijai vai Apvienotajai Karalistei nav ļauts piedalīties tāda priekšlikuma vai ierosmes pieņemšanā, ar ko tiek pilnveidots Šengenas *acquis* ārējo robežu šķērsošanas jomā.
- 35 Savukārt – ciktāl ar minētajiem nolīgumiem ir paredzēts īstenot sadarbību starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm –, lai izvērtētu, vai vienīgais pamats, kuru Spānijas Karaliste ir izvirzījusi savas prasības pamatošanai, ir pamatots, ir jāizvērtē, vai šī sadarbība var tikt kvalificēta kā “dalība” *Eurosur* regulas noteikumos Šengenas protokola 4. panta izpratnē.
- 36 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka no *Eurosur* regulas preambulas 20. un 21. apsvēruma izriet, pirmkārt, ka Īrijai un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro un, otrkārt, ka šīs regulas 19. pantā nav paredzēts, ka ar tajā minētajiem nolīgumiem šī situācija tiktu mainīta.
- 37 Turklāt no *Eurosur* regulas 1. un 4. panta izriet, ka ar to ir izveidots kopīgs ietvars informācijas apmaiņai un sadarbībai starp dalībvalstīm un aģentūru, kurš sastāv no sešiem šīs regulas 4. panta 1. punktā uzskaitītajiem elementiem. Taču saskaņā ar minētās regulas 19. panta 2. punktu šīs regulas 19. pantā minētie nolīgumi attiecas vienīgi uz diviem no šiem sešiem elementiem, jo ar tiem informācijas apmaiņa ir atļauta tikai ar to dalībvalstu valsts koordinācijas centriem, kuras ir noslēgušas šādu nolīgumu attiecībā uz šo dalībvalstu valsts situācijas attēlos iekļauto informāciju.
- 38 Šīs *Eurosur* regulas 19. pantā minēto nolīgumu priekšmeta ierobežojums – kā ģenerālvokāts to norāda savu secinājumu 27. un 31. punktā – it īpaši nozīmē, ka ar šiem nolīgumiem nevar tikt izveidotas attiecības starp Īriju vai Apvienoto Karalisti un aģentūru un ka ir izslēgta arī jebkāda tieša piekļuve sakaru tīklam, Eiropas situācijas attēlam un kopējam izlūkošanas attēlam, kuriem citas dalībvalstis var neierobežoti piekļūt, pamatojoties uz minētās regulas 4. panta 3. punktu, un kuri veido ar šo regulu izveidotā kopīgā ietvara kodolu.
- 39 Turklāt *Eurosur* regulas 19. pantā minētie nolīgumi nevar attiekties uz šīs regulas operatīvo aspektu, proti, reaģēšanas spējām pie dalībvalstu ārējām robežām, uz ko attiecas minētās regulas 14.–16. pants.
- 40 Visbeidzot, ir jānorāda, ka informācija, kura Īrijai un Apvienotajai Karalistei var tikt nosūtīta uz *Eurosur* regulas 19. pantā minēto nolīgumu pamata, ir precīzi identificēta šīs regulas 19. panta 2. un 3. punktā. Konkrēti, Īrijai vai Apvienotajai Karalistei nedrīkst tikt darīta zināma nedz šīs regulas 9. panta 10. punktā minētā informācija, nedz informācija, kuru *Eurosur* ietvaros sniegusi aģentūra vai dalībvalsts, kas nav šāda nolīguma puse, ja vien iepriekš nav saņemta tās vai minētās dalībvalsts piekrišana.
- 41 Tādējādi šķiet, ka, pirmkārt, *Eurosur* regulas 19. pantā atļautā sadarbība drīkst attiekties tikai uz ierobežotu šīs regulas tvērumā esošo jautājumu daļu un, otrkārt, ka šajā pantā minētie nolīgumi attiecīgajos jautājumos – pat netieši – neļauj piekļūt informācijai, kas darīta zināma ar šo regulu izveidotajā kopīgajā ietvarā, bez to dalībvalstu iepriekšējas piekrišanas, kuras šo informāciju ir sniegušas.
- 42 No iepriekš minētā izriet, ka *Eurosur* regulas 19. pantā minētie nolīgumi ļauj izveidot ierobežotas sadarbības formu starp Īriju un Apvienoto Karalisti un vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, taču ar tiem Īrija vai Apvienotā Karaliste nevar tikt nostādītas citām dalībvalstīm

līdzvērtīgā situācijā, ciktāl šajos nolīgumos attiecībā uz šīm divām dalībvalstīm nedrīkst tikt paredzētas tiesības vai pienākumi, kas ir salīdzināmi ar citu dalībvalstu tiesībām vai pienākumiem *Eurosur* sistēmā vai būtiskā tās daļā.

- 43 Tomēr Spānijas Karaliste, pretēji Parlamenta un Padomes paustajam viedoklim, apgalvo, ka pat ierobežotas sadarbības forma ir jāuzskata par dalību Šengenas protokola 4. panta izpratnē, kas savukārt nozīmējot, ka, lai arī *Eurosur* regulas 19. pantā paredzētā sadarbība ir ierobežota, minētais pants neesot saderīgs ar šo protokolu.
- 44 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, vienlaikus ir jāņem vērā tās teksts, konteksts un mērķi (šajā ziņā skat. spriedumus Apvienotā Karaliste/Padome, C-77/05, EU:C:2007:803, 55. punkts, kā arī *van der Helder* un *Farrington*, C-321/12, EU:C:2013:648, 36. punkts).
- 45 Pirmkārt, runājot par Šengenas protokola 4. panta tekstu, ir jānorāda, ka no tā izriet, ka Īrija un Apvienotā Karaliste var lūgt dalību dažos vai visos Šengenas *acquis* noteikumos. Savukārt šā panta tekstā nav paredzēta iespēja, ka Padome, izmantojot šajā pantā paredzēto procedūru, var dažādot šīs dalības intensitāti, paredzot to noteikumu ierobežotai vai pielāgotu piemērošanu attiecībā uz šīm divām dalībvalstīm, kuros tām būtu atļauts piedalīties, kā paredzēts *Eurosur* regulas 19. pantā.
- 46 Otrkārt, runājot par kontekstu, kurā ietilpst Šengenas protokola 4. pants, vispirms ir jāuzsver, ka šā protokola preambulā ir precizēts, ka tajā Īrijai un Apvienotajai Karalistei ir paredzēta iespēja “pieņemt” Šengenas *acquis* noteikumus, tādējādi norādot, ka minētā protokola 4. pantā noteiktās procedūras mērķis ir atzīt šo dalībvalstu pilnīgu un visaptverošu dalību šā *acquis* spēkā esošajos noteikumos, nevis noteikt ierobežotas sadarbības mehānismus tajās minētā *acquis* jomās, kurās šīs dalībvalstis nav iesaistījušās. Šo analīzi apstiprina arī fakts, ka jēdziens “jāpieņem” ir lietots arī minētā protokola 7. pantā attiecībā uz jaunajām Savienības dalībvalstīm.
- 47 Turklāt ir jāatgādina, ka gan no Šengenas protokola preambulas, gan no tā 1. panta izriet, ka Šengenas *acquis* iekļaušana Eiropas Savienības struktūrā notiek, pamatojoties uz Līgumu noteikumiem par ciešāku sadarbību.
- 48 Proti, no LESD sestās daļas III sadaļas un, it īpaši, no LESD 327. panta izriet, ka ciešākas sadarbības izveides pamatā ir to dalībvalstu nošķiršana, kuras iesaistās ciešākā sadarbībā un kurām ir saistoši šādas sadarbības ietvaros pieņemtie akti, no tām dalībvalstīm, kuras tajā neiesaistās un kurām šie akti nav saistoši. Tas, kā neiesaistīta dalībvalsts kļūst par iesaistītu dalībvalsti, principā ir noteikts LESD 331. pantā, un, kā norādīts šajā pantā, tas nozīmē, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jāpiemēro attiecīgās ciešākās sadarbības ietvaros jau pieņemtie akti.
- 49 Šengenas protokola 4. pants, kas attiecībā uz ciešāku sadarbību saistībā ar Šengenas *acquis* ietilpstošajām jomām ir piemērojams LESD 331. panta vietā, ir jāsaprot tādējādi, ka tā mērķis ir atļaut Īrijai un Apvienotajai Karalistei attiecībā uz konkrētiem Šengenas *acquis* noteikumiem tikt nostādītām stāvoklī, kas ir līdzvērtīgs to dalībvalstu stāvoklim, kuras piedalās šajā *acquis*, nevis noteikt šo abu dalībvalstu tiesības un pienākumus, kad tās noteiktās jomās ir izvēlējušās palikt ārpus šīs ciešākās sadarbības.
- 50 Treškārt, ir jānorāda, ka Spānijas Karalistes arguments, saskaņā ar kuru Šengenas protokola 4. panta mērķis ir pretrunā tam, ka par likumīgām tiek uzskatītas ierobežotas sadarbības ar Īriju un Apvienoto Karalisti formas, ir noraidāms.
- 51 Proti, pirmkārt, no Šengenas protokola, 45. deklarācijas attiecībā uz 4. pantu Protokolā par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, un no lojālas sadarbības principa vispārējā kopsakara izriet, ka nedrīkst tikt uzskatīts, ka ar sistēmu, kura izveidota ar Šengenas protokola 4. un 5. pantu,

Īrijai un Apvienotajai Karalistei ir paredzēts likt piedalīties visā Šengenas *acquis*, izslēdzot jebkādu ierobežotas sadarbības formu ar šīm dalībvalstīm (šajā ziņā skat. spriedumu Apvienotā Karaliste/Padome, C-77/05, EU:C:2007:803, 66. punkts).

- 52 Otrkārt, ir jānorāda, ka tāda Šengenas protokola 4. panta interpretācija, saskaņā ar kuru tas nav piemērojams ierobežotām sadarbības formām, neapdraud šā panta lietderīgo iedarbību, ciktāl šāda interpretācija neļauj ne Īrijai, ne Apvienotajai Karalistei nedz iegūt tādas tiesības, kas ir salīdzināmas ar citu dalībvalstu tiesībām attiecībā uz spēkā esošajiem Šengenas *acquis* noteikumiem, nedz piedalīties priekšlikumu vai ierosmju pieņemšanā šā *acquis* pilnveidošanai, iepriekš ar vienprātīgu Padomes lēmumu, kas pieņemts uz minētā panta pamata, nesaņemot atļauju piedalīties attiecīgajos noteikumos.
- 53 Tāpat fakts, ka dalībvalstīm, kuras piedalās Šengenas *acquis*, kad tās pilnveido šo *acquis* un padziļina ciešāku sadarbību, kuru tām ir tiesības izveidot ar Šengenas protokola 1. pantu, nav jāparedz īpaši pielāgošanas pasākumi citām dalībvalstīm (spriedums Apvienotā Karaliste/Padome, C-482/08, EU:C:2010:631, 49. punkts), nenozīmē, ka Savienības likumdevējam ir liegts paredzēt šādus pasākumus, it īpaši atļaujot noteiktas ierobežotas sadarbības formas ar minētajām dalībvalstīm, kad tas to uzskata par vajadzīgu.
- 54 Galu galā pretējs risinājums radītu šķērsli Šengenas *acquis* mērķu pilnīgai īstenošanai, ierobežojot, piemēram, ārējo robežu uzraudzības efektivitāti tādu dalībvalstu teritorijai kaimiņos esošajos ģeogrāfiskajos apgabalos, kuras nepiedalās Šengenas *acquis* šo robežu šķērsošanas jomā.
- 55 Apstākļi, ka ierobežotas sadarbības formu izveide var novest pie šajā jomā piemērojamo noteikumu sadrumstalotības, neļauj apšaubīt šo secinājumu, jo šādas ciešākas sadarbības izveide neizbēgami zināmā mērā sadrumstalo dalībvalstīm attiecīgajā jomā piemērojamos noteikumus.
- 56 Tādējādi šajā saistībā fakts, ka Īrija vai Apvienotā Karaliste attiecībā uz kopīgo ietvaru, kas izveidots ar *Eurosur* regulu, ir nostādīta situācijā, kura atšķiras no pārējo dalībvalstu situācijas un kura zināmā mērā varētu tikt pielīdzināta trešās valsts situācijai, nav uzskatāms par būtisku.
- 57 Turklāt ir jānorāda, ka *Eurosur* regulas 19. pants var palīdzēt samazināt šo sadrumstalotību, ierobežojot to nolīgumu saturu, kurus dalībvalstis var noslēgt ar Īriju un Apvienoto Karalisti attiecībā uz informācijas apmaiņu par ārējo robežu šķērsošanu.
- 58 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka ierobežotas sadarbības formas nav uzskatāmas par dalību Šengenas protokola 4. panta izpratnē.
- 59 Tādējādi, ņemot vērā šā sprieduma 42. punktā konstatēto, nav uzskatāms, ka *Eurosur* regulas 19. pantā dalībvalstīm ir paredzēta iespēja noslēgt nolīgumus, ar kuriem Īrijai vai Apvienotajai Karalistei ir atļauts piedalīties spēkā esošajos Šengenas *acquis* noteikumos, kas attiecas uz ārējo robežu šķērsošanas jomu.
- 60 Rezultātā ir pilnībā jānoraida vienīgais pamats, ko Spānijas Karaliste ir izvirzījusi savas prasības pamatojumam, un tādējādi ir jānoraida šī prasība.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 61 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Padome ir prasījuši piespriezt Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums attiecībā uz tās vienīgo izvirzīto pamatu nav labvēlīgs, ir jāpiespriež Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁶² Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. punktu Īrija, Ziemeļīrijas un Lielbritānijas Apvienotā Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Īrija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]